

Zidul

Samoila

Pe colina de sub
Munte,
Printre maci și buruieni,
Singur
Și cu flori pe frunte
Este-un zid
Printre bușteni.
Putea fi
În altă parte,
Fără flori,
Fără culoare,
Biciuit de vânturi
Sparte
Și de razele
De soare.
Însă nu știu ce destin,
Ce intenție,
Ce vrere
L-au suit cu un suspin
Peste marea lui
Durere.
Unii vin
Și se-nchină
În tăcere,
Alții-și fac
Doar o nevoie,
Fără s-aibă
Niciun
Trac.
Dacă-n el încă-i ascuns
Sufletul de-odinioară,
Își va potoli
Un plâns
Ce îl sapă
Și-l doboară.
Încercând
De multe ori
Să mai păcălească
Moartea,
Simte că
Nu mai învie,
Însă știe
Că îl mai păstrează

POEZII ONLINE

Cartea.